

Απόφαση 77 / 2018 (ΣΤ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)
Αριθμός

77/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΣΤ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Δημήτριο Χονδρογιάννη, Αρτεμισία Παναγιώτου - Εισηγήτρια, Γεώργιο Αναστασάκο και Μαρία Γεωργίου, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 5 Δεκεμβρίου 2017, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ευάγγελου Ζαχαρή (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέα Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσιόντων-κατηγορουμένων 1. Ο. Ν. Π. συζύγου Γ. Κ., κατοίκου ..., που παρέστη με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Παναγιώτη Τσουμάνη και 2. Γ. Κ. του Β., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Παναγιώτη Τσουμάνη, για αναίρεση της υπ' αριθ. 113/2017 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου

Θράκης.

Το Τριμελές Εφετείο Θράκης, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και οι αναιρεσιόντες - κατηγορούμενοι ζητούν την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στις υπ' αριθμ. πρωτ. .../11-8-2017 και .../11-8-2017 αντίστοιχα δύο (2) αιτήσεις αναίρεσεως, οι οποίες καταχωρίστηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό .../2017. Αφού άκουσε Τον πληρεξούσιο δικηγόρο των διαδίκων, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότείνει: α) να κηρυχθεί η παραγραφή για τις αξιόποινες πράξεις της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο, που αποδίδονται στους αναιρεσιόντες και φέρεται ότι τελέστηκαν υπ' αυτών από την 1-1-2008 έως την 31-8-2008 (ήτοι τα χρέη υπό τους αριθμούς ... του ένδικου πίνακα και β) να γίνουν δεκτές, όσον αφορά τα υπόλοιπα χρέη, οι κρινόμενες αιτήσεις αναίρεσης και ακολούθως να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι κρινόμενες από 7-8-2017 με αριθμούς γενικού πρωτ. ... και .../11-8-2017 αιτήσεις των 1) Ο. Ν. Π., συζύγου Γ. Κ. και 2) Γ. Κ. του Β. για αναίρεση της υπ' αριθμ. 113/2017 καταδικαστικής απόφασης του Τριμελούς Εφετείου (Πλημ/των) Θράκης, έχουν ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα. Επομένως, είναι παραδεκτές και πρέπει, συνεκδικαζόμενες ως συναφείς, να εξεταστούν περαιτέρω.± Κατά το άρθρο 34 παρ. 1 του ν. 3220/2004, που αντικατέστησε το άρθρο 25 παρ. 1 του ν. 1882/1990, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 23 του ν. 2523/1997 και όπως ίσχυε πριν τροποποιηθεί με το άρθρο 3 του ν. 3702/2011, η καθυστέρηση καταβολής των βεβαιωμένων στις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες (ΔΟΥ) και τα τελωνεία χρεών προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου κ.λ.π για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων μηνών, διώκεται ύστερα από αίτηση του προϊσταμένου της ΔΟΥ κ.λ.π προς τον εισαγγελέα πρωτοδικών της έδρας τους και τιμωρείται, με ποινή φυλάκισης : α) τεσσάρων τουλάχιστον μηνών, εφόσον το συνολικό χρέος από κάθε αιτία, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων μέχρι την ημερομηνία σύνταξης του πίνακα χρεών, ο οποίος συνοδεύει υποχρεωτικά την ως άνω αίτηση, υπερβαίνει το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ, β) έξι τουλάχιστον μηνών, εφόσον το συνολικό χρέος υπερβαίνει το ποσό των πενήντα

χιλιάδων (50.000) ευρώ και γ) ενός τουλάχιστον έτους, εφόσον το συνολικό χρέος, υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ. Η ίδια διάταξη τροποποιήθηκε εκ νέου με το άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 3943/2011 και στη συνέχεια με το άρθρο 20 του ν. 4321/2015 ως εξής : "1. Όποιος δεν καταβάλλει τα βεβαιωμένα στη Φορολογική Διοίκηση χρέη προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων (4) μηνών τιμωρείται με ποινή φυλάκισης: α) ενός (1) τουλάχιστον έτους, εφόσον το συνολικό χρέος από κάθε αιτία, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων μέχρι την ημερομηνία σύνταξης του πίνακα χρεών, υπερβαίνει το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, β) τριών (3) τουλάχιστον ετών, εφόσον το συνολικό χρέος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ανωτέρω περίπτωση α, υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Η ποινική δίωξη ασκείται ύστερα από αίτηση του Προϊσταμένου της ΔΟΥ, ή των Ελεγκτικών Κέντρων ή του Τελωνείου προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών της έδρας τους, που συνοδεύεται υποχρεωτικά από πίνακα χρεών, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων...". Τα ποσά των περιπτώσεων α και β της παρ. 1 του ως άνω άρθρου αναπροσαρμόστηκαν σε 100.000 και 200.000 ευρώ αντίστοιχα με το άρθρο 8 του ν. 4337/2015. Κατά τη σαφή διατύπωση του άρθρου 25, όπως αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 34 παρ. 1 του ν. 3220/2004 για κάθε πίνακα χρεών που υποβάλλεται στον Εισαγγελέα με την αίτηση του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ ασκείται ξεχωριστή ποινική δίωξη που περιλαμβάνει, ως μία πράξη, την μη καταβολή του συνολικού χρέους που αναφέρεται στον πίνακα, το οποίο είναι δυνατόν να προέρχεται από οποιαδήποτε αιτία, χωρίς διάκριση πλέον και επιρροή ανάλογα με το ύψος και την προέλευση του κάθε επί μέρους χρέους του πίνακα. Δεν πρόκειται, δηλαδή, λόγω της μη καταβολής ενός εκάστου χρέους του πίνακα, για κατ' εξακολούθηση έγκλημα, ήτοι για περισσότερες πράξεις τελεσθείσες με ενότητα δόλου, αλλά ο νόμος, κυριαρχικώς, θεωρεί ότι τα περιεχόμενα σε κάθε πίνακα χρέη, μη καταβληθέντα, συνιστούν ένα και μόνον έγκλημα, της μη καταβολής του αθροίσματος των χρεών του πίνακα και δη με χρόνο τελέσεως τη συμπλήρωση τετραμήνου από την καθυστέρηση της καταβολής. Πρόκειται δηλαδή για ιδιότυπο αθροιστικό έγκλημα, του οποίου η αντικειμενική υπόσταση συναπαρτίζεται από τα οριζόμενα στον νόμο στοιχεία και από δημόσια χρέη του υπαιτίου, που συναθροίζονται και ενιαιοποιούνται για τη νομοτυπική του συγκρότηση, χωρίς να περιέχει στοιχεία εξακολουθητικής, κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια τέλεσης, που χαρακτηρίζουν το αθροιστικό έγκλημα. Από όσα προαναφέρθηκαν παρέπεται: 1) Ότι, αφού πρόκειται για έγκλημα που τελείται εφάπαξ και όχι εξακολουθητικά, κατά λογική και νομική αναγκαιότητα, ως χρόνος τέλεσης αυτού νοείται η συμπλήρωση τετραμήνου από τον χρόνο ταμειακής βεβαίωσης (από και με την οποία η σχετική αστική αξίωση γίνεται ληξιπρόθεσμη) του μερικότερου χρέους με τη χρονικά εγγύτερη ταμειακή βεβαίωση προς τη σύνταξη του οικείου πίνακα χρεών που συνοδεύει την αίτηση για άσκηση της ποινικής δίωξης, ο οποίος χρόνος καλύπτει και τους αντίστοιχους χρόνους των υπολοίπων χρεών που έχουν προγενέστερες ταμειακές βεβαιώσεις και, κατά την έννοια του νόμου, συσσωματώνονται σε ένα και μόνο αθροιστικό χρέος. Και 2) Ότι τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης του σχετικού εγκλήματος είναι α) η μη καταβολή των βεβαιωμένων στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. ή στα τελωνεία χρεών προς το Δημόσιο και τα λοιπά αναφερόμενα πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα από οποιαδήποτε αιτία, β) η παρέλευση τετραμήνου από τον χρόνο που έπρεπε το χρέος να καταβληθεί και γ) το συνολικό άθροισμα των μερικότερων χρεών, με κάθε είδους τόκους και προσαυξήσεις, κατά τον χρόνο σύνταξης του

οικείου πίνακα χρεών να υπερβαίνει το οριζόμενο από τον νόμο χρηματικό ποσό με τις διακρίσεις και κλιμακώσεις που προαναφέρθηκαν. Ενώ, για την πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης του εν λόγω εγκλήματος, απαιτείται δόλος (πρόθεση) με την έννοια του άρθρου 27 παρ. 1 ΠΚ, ο οποίος πρέπει να καλύπτει όλα τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, αφού δεν καθορίζεται στην οικεία διάταξη άλλη μορφή υπαιτιότητας (άμεσος ή υπερχειλής δόλος). Επομένως, κρίσιμα στοιχεία θεμελίωσης του σχετικού εγκλήματος, που πρέπει να προσδιορίζονται στην καταδικαστική απόφαση, για να υπάρχει η απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, είναι: α) Η αρμόδια αρχή που βεβαίωσε το χρέος, β) το ύψος του χρέους, γ) ο τρόπος πληρωμής του, δ) ο ακριβής χρόνος καταβολής του χρέους και ε) η μη πληρωμή του ενοποιημένου χρέους κατά τη λήξη του τετραμήνου από τον χρόνο που αυτό έπρεπε να καταβληθεί, οπότε προσδιορίζεται έμμεσα και ο χρόνος τέλεσης της πράξης (ΑΠ 1513/2016, ΑΠ 1655/2016). Εξάλλου, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ίδιου Κώδικα προβλεπόμενο λόγο αναιρέσεως, όταν εκτίθενται σ' αυτήν, προκειμένου περί καταδικαστικής απόφασης, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά τα οποία προέκυψαν από τη διαδικασία στο ακροατήριο σχετικά με τα υποκειμενικά και αντικειμενικά στοιχεία του εγκλήματος, οι αποδείξεις επί των οποίων θεμελιώνονται τα περιστατικά αυτά καθώς και οι σκέψεις, με τις οποίες το δικαστήριο υπήγαγε τα αποδειχθέντα περιστατικά στην εφαρμοσθείσα ποινική διάταξη. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο όλο. Η από τις παραπάνω διατάξεις επιβαλλόμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία της απόφασης πρέπει να υπάρχει όχι μόνο ως προς την κατηγορία αλλά να εκτείνεται και στους προβαλλόμενους από τον κατηγορούμενο ή από το συνήγορο του, κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, αυτοτελείς ισχυρισμούς, εκείνους, δηλαδή, οι οποίοι προβάλλονται στο δικαστήριο της ουσίας σύμφωνα με τα άρθρα 170 παρ. 2 και 333 παρ. 2 ΚΠΔ και τείνουν στην άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξης ή της ικανότητας για καταλογισμό ή στη μείωση ή στην εξάλειψη του αξιοποίνου της πράξης ή στη μείωση της ποινής. Τέτοιος αυτοτελής ισχυρισμός είναι και αυτός περί πραγματικής πλάνης από τη διάταξη του άρθρου 30 παρ. 1 του ΠΚ, αφού η αποδοχή του άγει στο μη καταλογισμό της πράξης στο δράστη και κατά συνέπεια στην αθώωση του.

Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 113/2017 απόφαση, το Τριμελές Εφετείο (Πλημ/των) Θράκης, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό μετ'αναίρεση της εκδοσθείσας επί της προκειμένης υποθέσεως υπ' αριθμ. 475/2015 απόφασης του ίδιου Δικαστηρίου, κήρυξε ενόχους, με το ελαφρυντικό του άρθρου 84 παρ. 2 β' ΠΚ, τους αναιρεσιόντες για μη καταβολή χρεών προς το Δημόσιο κατ'εξακολούθηση και καταδίκασε τον καθένα από αυτούς σε ποινή φυλάκισης είκοσι (20) μηνών, την οποία μετέτρεψε προς πέντε (5) ευρώ για κάθε ημέρα φυλάκισης. Στο σκεπτικό της ως άνω απόφασης, το δικάσαν Εφετείο, μετά από συνεκτίμηση και αξιολόγηση όλων των αποδεικτικών μέσων, που προσδιορίζονται ως προς το είδος τους σ' αυτή (μάρτυρες κατηγορίας και υπεράσπισης, πρακτικά πρωτοβάθμιας δίκης και αναγνωσθέντα έγγραφα), δέχτηκε κατά την αναιρετικά ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: "Οι κατηγορούμενοι στην Καβάλα κατά το χρονικό διάστημα από 1-1- 2008 έως την 27-6-2010 ενεργώντας από κοινού με περισσότερες από μία πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, με πρόθεση καθυστέρησαν ως υπόχρεοι την καταβολή των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων στις δημόσιες οικονομικές

υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) χρεών προς το Δημόσιο για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων μηνών, το δε συνολικό χρέος από κάθε αιτία συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους προσαυξήσεων μέχρι και την ημέρα σύνταξης του πίνακα χρεών υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ και συγκεκριμένα, κατά το άνω χρονικό διάστημα, με την ιδιότητα η πρώτη της Προέδρου και Αναπληρώτριας Διευθύνουσας Συμβούλου και ο δεύτερος του Αντιπροέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου, της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "... Α.Ε.", καθυστέρησαν, για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων μηνών, την καταβολή των ακόλουθων βεβαιωμένων, στους κατωτέρω χρόνους, χρεών στη Δ.Ο.Υ. ..., που καταβάλλονται εφάπαξ και αφορούν πρόστιμα Κ.Β.Σ., πρόστιμα Υπ. Εμπορίου, έξοδα διοικητικής εκτέλεσης, πρόστιμα Υπ. Εργασίας, Φ.Π.Α., πρόστιμα Φ.Π.Α, εισόδημα, πρόστιμα εισοδήματος 129/80, έκτακτη εισφορά στο εισόδημα, και δη: 1) ποσού 362,74 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 31-7-2007, προερχόμενου από πρόστιμο Κ.Φ.Σ., οικονομικού έτους 2007, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 31-8-2007, αυτοί την 1-1-2008 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 2) ποσού 604,56 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 31-7- 2007, προερχόμενου από πρόστιμο Κ.Φ.Σ., οικονομικού έτους 2007, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 31- 8-2007, αυτοί την 1-1-2008 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 3) ποσού 846,38 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 31-7-2007, προερχόμενου από πρόστιμο Κ.Φ.Σ., οικονομικού έτους 2007, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 31-8- 2007, αυτοί την 1-1-2008 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 4) ποσού 598,50 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 6-9-2007, προερχόμενου από πρόστιμο Υπ. Εμπορίου, οικονομικού έτους 2007, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 31- 10-2007, αυτοί την 1-3-2008 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 5) ποσού 598,50 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 6-9-2007, προερχόμενου από πρόστιμο Υπ. Εμπορίου, οικονομικού έτους 2007, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 31- 10-2007, αυτοί την 1-3-2008 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 6) ποσού 399,00 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 6-9-2007, προερχόμενου από πρόστιμο Υπ. Εμπορίου, οικονομικού έτους 2007, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 31- 10-2007, αυτοί την 1-3-2008 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 7) ποσού 456,02 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 1-10-2007, προερχόμενου από έξοδα διοικητικής εκτέλεσης, οικονομικού έτους 2007, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 31-11-2007, αυτοί την 1-4-2008 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 8) ποσού 1.150 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 17-3- 2009, προερχόμενου από πρόστιμο Υπ. Εργασίας, οικονομικού έτους 2008, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 30-4-2009, αυτοί την 31-8-2009 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 9) ποσού 1.110 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 10-7- 2009, προερχόμενου από πρόστιμο Υπ. Εργασίας, οικονομικού έτους 2009, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με

βεβαίωσης την 13- 10-2009, προερχόμενου από πρόστιμο εισοδήματος Ν. 129/89, οικονομικού έτους 1989, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 30-11-2009, αυτοί την 1-4-2010 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 21) ποσού 9.361,21 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 13- 10-2009, προερχόμενου από πρόστιμο εισοδήματος Ν. 129/89, οικονομικού έτους 1990, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 30-11-2009, αυτοί την 1-4-2010 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 22) ποσού 8.245,77 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 13- 10-2009, προερχόμενου από πρόστιμο εισοδήματος Ν. 129/89, οικονομικού έτους 1991, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 30-11-2009, αυτοί την 1-4-2010 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 23) ποσού 8.389,58 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 13- 10-2009, προερχόμενου από πρόστιμο εισοδήματος Ν. 129/89, οικονομικού έτους 1992, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 30-11-2009, αυτοί την 1-4-2010 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 24) ποσού 5.666,19 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 13- 10-2009, προερχόμενου από έκτακτη εισφορά στο εισόδημα, οικονομικού έτους 1990, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 30-11-2009, αυτοί την 1-4-2010 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 25) ποσού 1.360,76 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 22- 10-2009, προερχόμενου από πρόστιμο Κ.Φ.Σ., οικονομικού έτους 2009, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 30-11-2009, αυτοί την 1-4-2010 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 26) ποσού 1.655,59 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 22-10-2009, προερχόμενου από πρόστιμο Κ.Φ.Σ., οικονομικού έτους 2009, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 30-11- 2009, αυτοί την 1-4-2010 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 27) ποσού 1.694,48 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 22-10-2009, προερχόμενου από πρόστιμο Κ.Φ.Σ., οικονομικού έτους 2009, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 3-11- 2009, αυτοί την 1-4-2010 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 28) ποσού 1.671,78 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 22-10-2009, προερχόμενου από πρόστιμο Κ.Φ.Σ., οικονομικού έτους 2009, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 30-11- 2009, αυτοί την 1-4-2010 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν πέραν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του, 29) ποσού 157,50 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 12-1-2010, προερχόμενου από πρόστιμο " Υπ. Εμπορίου, οικονομικού έτους 2009, καταβαλλόμενου εφάπαξ, με ημερομηνία καταβολής την 26- 2-2010, αυτοί την 27-6-2010 παραβίασαν την προαναφερόμενη προθεσμία καταβολής του παραπάνω χρέους, αφού καθυστέρησαν των τεσσάρων μηνών την καταβολή του. Δηλαδή δεν κατέβαλαν στο Δημόσιο συνολικά ποσό 288.231,13 ευρώ. Τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά αποδείχτηκαν από τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και τα έγγραφα που αναγνώστηκαν δεν αναιρούνται δε από την κατάθεση του μάρτυρα υπεράσπισης ή άλλα αποδεικτικά μέσα". Περαιτέρω, όπως προκύπτει από

την επιτρεπτή επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλομένης απόφασης, οι αναιρεσιδόντες- κατηγορούμενοι, δια των συνηγόνων τους, προέβαλαν τον ισχυρισμό ότι "η πράξη που τους αποδίδεται, μη καταβολή βεβαιωθέντων χρεών των οικονομικών ετών 1988 έως 1992 (χρέη πίνακα με αριθμούς 12 έως 26), δεν πρέπει να τους καταλογισθεί, λόγω συνδρομής στο πρόσωπο τους πραγματικής πλάνης. Ειδικότερα δε, ισχυρίστηκαν ότι τα με αριθμούς 12 έως 26 στοιχεία του πίνακα χρεών, τα οποία, επαναβεβαίωσε η Χ1 Δ.Ο.Υ. ..., αντιστοιχούν σε διαγραφέντα χρέη των οικονομικών ετών 1988 έως 1992, λόγω ακύρωσης των προσωρινών φύλλων ελέγχου της Χ2 Δ.Ο.Υ. ..., λόγω αναρμοδιότητας της τελευταίας, τα οποία (διαγραφέντα χρέη) είχε ήδη εξοφλήσει η ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "... Α.Ε.", κατά το διάστημα από 28-1-2002 έως 31-03-2006, με τα αναφερόμενα 22 γραμμάτια καταβολής προς την Χ1 Δ.Ο.Υ. ..., ποσού 619.575,14 ευρώ, ευρισκομένου εις χείρας του Δημοσίου (Δ.Ο.Υ. ...) και, συνεπώς, ευλόγως πίστευαν ότι δεν είχαν υποχρέωση καταβολής εκ νέου, βεβαιωθέντων, για την ίδια αιτία χρεών, των ίδιων οικονομικών ετών, και, ότι έχουν δικαίωμα να μην καταβάλουν αυτά εκ νέου χωρίς αυτό να συνιστά άδικη πράξη, σύμφωνα με την κοινή λογική του μέσου εχέφρονος ανθρώπου, ότι δεν νοείται να πληρώνεις δύο φορές το ίδιο χρέος, επειδή η Χ2 Δ.Ο.Υ. ... αναρμοδίως εξέδωσε τα προσωρινά φύλλα ελέγχου και η Χ1 Δ.Ο.Υ. ... επανέλαβε την ίδια διαδικασία καταλογισμού". Η προσβαλλομένη απόφαση απέρριψε ως αβάσιμο τον ανωτέρω αυτοτελή ισχυρισμό περί πραγματικής πλάνης με την ακόλουθη, κατά πιστή μεταφορά, αιτιολογία : " Ο ισχυρισμός περί πραγματικής πλάνης είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, καθόσον αποδείχθηκε όχι τα καταβληθέντα εκ μέρους της ως άνω εταιρίας χρηματικά ποσά συμψηφίστηκαν, μετά την έκδοση των αποφάσεων του Μονομελούς και Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Καβάλας (όλων έτους 2007), τη διαγραφή των αρχικών χρεών, τον επανέλεγχο και επαναβεβαίωση των χρεών, με υφιστάμενες (κατά το χρόνο του συμψηφισμού) απαιτήσεις του Δημοσίου σε βάρος της (εταιρίας) από Φ.Π.Α., έτους 2005 με αποτέλεσμα την απόσβεση των οφειλών της τελευταίας κατά τα αντίστοιχα ποσά (βλ. κατάθεση μάρτυρα κατηγορίας Δ. Β., υπαλλήλου της Δ.Ο.Υ. ...), γεγονός το οποίο ήταν σε γνώση των εκκαλούντων-κατηγορουμένων, όπως συνομολογείται, μάλιστα δε, οι ίδιοι ενδεικτικώς αναφέρουν αριθμούς διπλοτύπων της Χ1 Δ.Ο.Υ. ... με τα αντίστοιχα πιστωθέντα ποσά σε Φ.Π.Α., εκδοθέντα το έτος 2009, ήτοι: α) υπ' αριθμ. .../2009 ποσού 8.961,07 ευρώ, β) υπ' αριθμ. .../2009 ποσού 15.950,56 ευρώ, γ) υπ' αριθμ. .../2009 ποσού 263.780,46 ευρώ, δ) υπ' αριθμ. .../2009 ποσού 63.052,28 ευρώ, ε) υπ' αριθμ. .../2009 ποσού 170.986,66 ευρώ και στ) υπ' αριθμ. .../2009 ποσού 23.958,91 ευρώ, συνολικού ύψους 546.419,93 ευρώ, όπως προκύπτει και εκ του περιεχομένου του από 6-5-2015 εγγράφου της εταιρίας ("...") προς τη Δ.Ο.Υ. ... (υπ' αριθμ. εισερχομένου πρωτ. .../07-05-2015). Συνεπώς, ο προβληθείς από τους εκκαλούντες- κατηγορουμένους (δια του συνηγόνου τους) ισχυρισμός ότι ευλόγως είχε δημιουργηθεί σ' αυτούς η πεποίθηση ότι δεν είχαν υποχρέωση καταβολής εκ νέου των επαναβεβαιωθέντων χρεών, αφού είχαν εξοφλήσει τα αρχικώς βεβαιωθέντα χρέη, είναι αβάσιμος, αφού οι γενόμενες καταβολές προς εξόφληση των αρχικώς βεβαιωθέντων και μετέπειτα διαγραφέντων χρεών συμψηφίστηκαν με απαιτήσεις από Φ.Π.Α. του Δημοσίου σε βάρος της εταιρίας (και αντιστοίχως αποσβέστηκαν οι υποχρεώσεις της τελευταίας), γεγονός το οποίο γνώριζαν οι εκκαλούντες-κατηγορούμενοι. Τούτο δε ενισχύεται και από την υπ' αριθ. 396/8-3-2012 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Καβάλας, με την οποία οι κατηγορούμενοι απαλλάχθηκαν για (2) επιμέρους πράξεις παράβασης άρθρου 25 παρ.ϊγ', 2α, 3, 5 και 7 Ν.1882/1990, ήτοι χρέη προς το Δημόσιο και επομένως δεν δύνανται εξ αυτού του λόγου να θεμελιώνουν ισχυρισμό περί

απαλλαγής τους από οφειλόμενο ΦΠΑ προς το Ελληνικό Δημόσιο από τις δραστηριότητες της εταιρίας τους, για την οποία οφειλή τους σημειωτέον δεν έχει εκδοθεί μέχρι σήμερα δικαστική απόφαση, η οποία να τους απαλλάσσει, γεγονός που επίσης γνωρίζουν οι κατηγορούμενοι". Με τις παραδοχές όμως αυτές, η προσβαλλομένη απόφαση δεν διέλαβε την απαιτούμενη από τις ανωτέρω διατάξεις ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, όσον αφορά την απόρριψη του ανωτέρω αυτοτελούς ισχυρισμού, καθόσον το Δικαστήριο για να θεμελιώσει την αντίκρουση του επικαλείται το από 6-5-2015 έγγραφο της εταιρείας "... " προς τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ..., χωρίς όμως, όπως προκύπτει από την επιτρεπτή για τις ανάγκες του αναιρετικού ελέγχου επισκόπηση του εν λόγω εγγράφου, να λάβει υπόψη και να εκτιμήσει το περιεχόμενο αυτού στο σύνολο του. Ειδικότερα, το δικαστήριο δέχθηκε με βάση το ανωτέρω έγγραφο, ότι οι αναιρεσιδόντες συνομολογούν, ότι γνώριζαν πως οι εκ μέρους της οφειλέτριας εταιρείας γενόμενες καταβολές προς εξόφληση των αρχικώς βεβαιωθέντων και μετέπειτα διαγραφέντων χρεών συμψηφίσθηκαν με τα αναφερόμενα υπ' αριθμούς .../2009, .../2009, .../2009, .../2009, .../2009 και .../2009 διπλότυπα της XI Δ.Ο.Υ. ... με υφιστάμενες κατά το χρόνο του συμψηφισμού απαιτήσεις από ΦΠΑ του Δημοσίου σε βάρος της εταιρείας (και αντιστοίχως αποσβέστηκαν οι υποχρεώσεις της τελευταίας), ενώ στο έγγραφο αυτό αναφέρεται, χωρίς να αντικρούεται αιτιολογημένα από την προσβαλλομένη, ότι μόλις τυχαίως πληροφορήθηκαν πως η Δ.Ο.Υ. πίστωσε με τα μνημονευόμενα διπλότυπα της XI Δ.Ο.Υ. ... το ποσό των 546.419,93 ευρώ σε Φ.Π.Α μη πραγματικών πωλήσεων που δεν οφείλεται, επειδή πρόκειται για δάνεια (και δη τοκογλυφικά) απαλλασσόμενα από τον ΦΠΑ για τα οποία και είχαν απαλλαγεί με την εκεί αναφερόμενη απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Καβάλας.

Εν προκειμένω πρέπει να σημειωθεί ότι, λόγω της αυτής ως άνω ανεπαρκούς αιτιολογίας, με τη με αριθμό 1747/2016 απόφαση του Αρείου Πάγου, αναιρέθηκε η, κρίνασα επί της αυτής υποθέσεως, υπ' αριθμ. 475/15 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θράκης, πλην όμως η ήδη προσβαλλομένη απόφαση δεν συντάχθηκε με τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της ως άνω απόφασης του Δικαστηρίου τούτου, επαναλαμβάνοντας το σκεπτικό της αναιρεθείσας απόφασης, ενώ η πρόσθετη σκέψη αυτής (προσβαλλομένης) "τούτο δε ενισχύεται και από την υπ' αριθμ. 396/8-3-2012 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Καβάλας, με την οποία οι κατηγορούμενοι απαλλάχθηκαν για (2) επιμέρους πράξεις παράβασης άρθρου 25 παρ. 1 γ', 2α, 3, 5 και 7 Ν. 1882/1990, ήτοι χρέη προς το Δημόσιο και επομένως δεν δύνανται εξ αυτού του λόγου να θεμελιώνουν ισχυρισμό περί απαλλαγής τους από οφειλόμενο ΦΠΑ προς το Ελληνικό Δημόσιο από τις δραστηριότητες της εταιρίας τους, για την οποία οφειλή τους σημειωτέον δεν έχει εκδοθεί μέχρι σήμερα δικαστική απόφαση, η οποία να τους απαλλάσσει, γεγονός που επίσης γνωρίζουν οι κατηγορούμενοι", δεν καθιστά επαρκή την αιτιολογία της, αφού με αυτήν ουδόλως αιτιολογείται γιατί η αθώωση των αναιρεσιδόντων με την ως άνω απόφαση για δύο επιμέρους πράξεις παράβασης του άρθρου 25 παρ. 1 ν. 1882/1990, χωρίς μάλιστα ειδικότερο περαιτέρω προσδιορισμό, συνηγορεί υπέρ της γνώσης τους ότι τα ένδικα με αριθμ. 12 έως 26 χρέη πράγματι οφείλονταν από αυτούς και είχαν υποχρέωση να τα καταβάλλουν. Επομένως, ο σχετικός, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ, πρώτος λόγος αναιρέσης, με τον οποίο πλήττεται η προσβαλλομένη απόφαση για έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, όσον αφορά την απόρριψη του παραπάνω αυτοτελούς ισχυρισμού περί πραγματικής πλάνης, είναι βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός. Μετά από αυτά, παρελκούσης της έρευνας των λοιπών λόγων αναιρέσης, πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η

υπόθεση για νέα συζήτηση ενώπιον του ιδίου Δικαστηρίου, το οποίο θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων που δίκασαν προηγουμένως (αρθρ. 519 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
Αναρεί την υπ' αριθμό 113/2017 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου
(Πλημμελημάτων) Θράκης. Και
Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, το οποίο θα
συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων που δίκασαν προηγουμένως.
Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 12 Δεκεμβρίου 2017.
Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 19
Ιανουαρίου 2018.
Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ